

ЯКБИ...

Якби Його апостоли повстали,
якби напав той натовп на катів,
ця казка не була б така безславна,
безсильна не була б така тоді.
А що було б тому? Врятувати
вдалося би? Розвіяти пільму?
Але хоча би спробувати варто,
щоб захистить невинного від мук.
І хай би що там далі – перемога,
чи смерть, чи забуття для них усіх,
та темна не була б така дорога,
і темні не такі були б часи,
можливо... Та ніхто того не знає.
І досі всі уклінно під хрестом
стоять століття і не заважають
убивцям – тільки моляться гуртом.
А Він все помирає й помирає
під співи і святкові молитви,
а світ – вже біль і кров до небокраю,
а світ закам'янів, мов неживий.
І кам'яні серця «Розпни – Осанна»
кричать, співають, моляться... Або –
мовчать, мовчать – уперто і захланно,
а з ними в унісон мовчить і Бог...
Мовчать усі. Чекають, ніби мало
смертей у світі, – білі та святі...
Якби лишень апостоли повстали
зі зброєю за Вчителя тоді!

ЛЮБОВ І ПІСНІ

Я знаю, що будуть любов і пісні –
любов і пісні не вмирають,
а будемо далі з тобою чи ні,
чи літо розквітне цієї весни, –